

தமிழ்ச் சிறுகதைகளில் 'மேஜிக்கல் ரியலிசம்'

முனைவர் சோ. கி. கல்யாணி

தமிழ்த்துறைத் தலைவர்

தமிழ் உயராய்வு மையம்

ஸ்ரீ மீனாட்சி அரசினர் மகளிர் கலைக்கல்லூரி (கு)

மதுரை

முன்னுரை

புத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் ஐரோப்பாவில் பிறந்து, ஏறத்தாழ ஐம்பது ஆண்டுகால இடைவெளியில் தமிழில் பிரபலமாகி வளர்ந்துவரும் தமிழ்ச் சிறுகதையில் எண்ணற்ற வகைகள் உள்ளன. இலத்தீன், அமெரிக்க, ஆப்பிரிக்க, ஃபிரெஞ்சு, ஜெர்மன் புத்திலக்கியத்தின் தாக்கத்தில் கதைதோறும் புதுமை செய்யும்போக்கு இருபதாம் நூற்றாண்டில் பரவியது. "சிறுகதையின் இறுதியில் உள்ள திருப்புமுனைப் புள்ளியில் மட்டும் அதன் உச்சம் நிகழ வேண்டும் என்பதற்குப் பதிலாக, அதன் உடலெங்கும் கவித்துவமான உட்குறிப்புகள் மூலம் உச்சப்புள்ளிகளைக் கொண்டுவர முடியுமா என்ற முயற்சிகள் உருவாயின. இதற்கு எதார்த்தவாத எழுத்துமுறை உதவாது என்ற கண்டடைதல் காரணமாக மிகைப்புனைவுகள் அதிகமாக எழுதப்பட்டன. மாய எதார்த்தம் போன்ற வடிவங்கள் பரிசீலிக்கப்பட்டன"¹ என்கிறார் ஜெயமோகன். தமிழ்ச் சிறுகதையுலகில் மேஜிக்கல் ரியலிசத்தின் கவர்ச்சி புதுமைப்பித்தன் தொடங்கி வளர்ந்துகொண்டே வருவதை முன்னு கதைகள் மூலம் முன்வைக்கிறது இக்கட்டுரை.

மேஜிக்கல் ரியலிசம்

மேஜிக்கல் ரியலிசம் தமிழில் 'மாய எதார்த்தவாதம்' என்றழைக்கப்படுகிறது. இச்சொல் 1924ல் முதன்முதலாக பிரான்ஸ் ரோ (Franz Roh) என்பவரால் கையாளப்பட்டது. "மேஜிக்கல் ரியலிசம் என்ற சொற்றொடரே விசித்திரமானது. மேஜிக் என்றால் மாயவித்தை. ரியலிசம் என்றால் இயல்பிலிருந்து வழுவாத சித்தரிப்பு என்று பொருள் கொள்ளலாம். மாயவித்தை சார்ந்த ஒன்றை எவ்வாறு இயல்பிலிருந்து வழுவாமல் சித்தரித்துக் காட்டமுடியும்?"². 1920 -களில் மியூனிச்சில் சில ஓவியர்கள் தங்கள் ஓவியங்களில் தண்ணீர் பரப்பு இருப்பது போன்று அதாவது கானல் நீர் தன்மை இருப்பது போன்று வரைந்தனர். இவ்வகை ஓவியங்கள் மேஜிக்கல் ரியலிசம் என்று அழைக்கப்பட்டன. அதைத் தொடர்ந்து அந்த ஓவியத்தன்மைகள் உரைநடைக்கு மாற்றப்பட்டபோது மேஜிகல் ரியலிசம் பிறந்தது.

"அர்ஜென்டைனாவைச் சேர்ந்த ஜோர்ஜ் லூயி போர்ஹே (Louis Borges) கொலம்பியாவைச் சேர்ந்த காப்ரியல் கார்ஸியா மார்க்கேஸ், ஜெர்மனியைச் சேர்ந்த குந்தர் கிராஸ், ஆங்கிலேயரான ஜான் ஃபெளல்ஸ் போன்றவர்களின் எழுத்துகள் மேஜிக்கல் ரியலிச எழுத்துக்களாக வகைமைப்படுத்தப்படுகின்றன. இவர்கள் கூர்மையாகச் செதுக்கப்பட்ட ரியலிசத்தை மாறிக் கொண்டிருக்கும் தன்மையுடன் தங்கள் கதையாடல்களில் அமைத்தார்கள். இவர்களின் புனைவுகளில் சாதாரண நிகழ்வுகள் கூட வினோதமான கனவு போன்ற அம்சங்களுடன் விவரிக்கப்பட்டன. சமயங்களில் வினோதமான அம்சங்கள் தொல்கதை மரபுகளிலிருந்து எடுக்கப்பட்டு மீட்டுவாக்கம் செய்யப்பட்டன."³ என்பர்.

மேஜிக்கல் ரியலிசப்பிரதியின் தன்மைகள்

மேஜிக்கல் ரியலிசம் கொண்டு எழுதப்பட்ட கதைகளின் தன்மைகளாக எம்.ஜி. சுரேஷ்,

1. நவீனத்துவ யதார்த்தத்தை உடைத்தல்
2. பின்னிய செயல்விளைவுகளுக்கும் (interaction) பல்வகைகளுக்கும் (diversity) ஒரு வெளியை உருவாக்கித் தருதல்.
3. மரபார்ந்த ரியலிசத்தைவிட எந்தவிதத்திலும் குறைந்துவிடாத ரியலிசத்தன்மை கொண்டிருத்தல்.

4. எல்லைகளையும் பன்மை உலகங்களையும் கடந்து செல்லுதல்
5. கட்டளைச் சட்டங்களைக் கலைத்துப் போடுதல்.
6. கொட்டிக் கவிழ்த்தல்” என்பவற்றைக் கூறுகிறார்.

அவர் மேலும், “கவித்துவ அத்துமீறல்கள் கொண்ட மாயா யதார்த்தப் புனைவுகள், யதார்த்தத்தையும் வினோதங்களையும் இணைப்பதன் மூலம் யதார்த்தத்தை யதார்த்தமின்மையாகவும் இயல்பை வியப்பாகவும் மாற்றி காலவித்தியாசங்களைத் தகர்த்தும் பண்டைய சிவப்பிந்திய மாய மந்திரங்களையும் நவீன ஐரோப்பியப் பகுத்தறிவையும் இணைத்தும் காட்டமுயலும் பொருத்தமற்ற பொருத்தநிகழ்வு என்று மாயா யதார்த்தவியலைப் பற்றிச் சுருக்கமாகக் கூறலாம்”⁴ என்கிறார். தமிழில் தமிழவன், விமலாதித்தன், கோணங்கி, எஸ்.ராமகிருஷ்ணன், ரமேஷ்பிரேம், ஜீ.முருகன், த.அரவிந்தன் உள்ளிட்ட பலரும் மேஜிக்கல் ரியலிசக் கதைகளை எழுதி வருகின்றனர். தமிழில் சிறுகதை மன்னனாக அறியப்படும் புதுமைப்பித்தனிலிருந்து நாம் மேஜிக்கல் ரியலிசத்தைத் தொடங்கலாம்.

புதுமைப் பித்தனின் காஞ்சனை

புதுமைப்பித்தனின் சிறப்பான கதைகளுள் ‘காலனும் கிழவியும்’, ‘காஞ்சனை’ என்ற இரண்டும் மேஜிக்கல் ரியலிசத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. காப்பிணி மனைவிக்கு ஒத்தாசையாய் வரும் பிச்சைக்காரி காஞ்சனை வீட்டிற்குள் நுழையும் போதே எழுத்தாளரின் மனது அவள் பெண்ணல்ல; பேய் என எச்சரிக்கிறது. தொடர்ந்து நிகழும் நிகழ்வுகள் நம்மைக் கலவரப்படுத்துகின்றன. இரண்டு நாள் தங்கிய காஞ்சனை மூன்றாம் நாள் எழுத்தாளர் வீட்டில் இருக்கிறாளா? அவள் பெண்ணா? பேயா? என்ற முடிச்சுக்களை அவிழ்க்காமலே கதையை முடித்துவிடுகிறார் புதுமைப்பித்தன்.

எழுத்தாளர் கதையின் தொடக்கத்திலும் தனது தூக்கமின்மையைக் கூறுகிறார். கதை முடிவிலும் காலை நெடுநேரம் கழித்து அவர் விழிப்பது மனைவியால் கூறப்படுகிறது. மனிதர்கள் தூங்கும் நேரத்தில் எழுத்தாளர் காணும் உலகம் அல்லது படைக்கும் உலகம் கதையாக உருமாறுகிறது. இக்கதையின் தொடக்கமாக முதல்நாள் இரவு பிணவாடை, ஊதுவத்தி வாசனை, காற்றில் ஜன்னல், வாசல் கதவுகள் அடித்தல் நிகழ்கின்றன. எழுத்தாளர் நள்ளிரவில் மனைவியை எழுப்பித் தனக்கு நாற்றம் வாசனையாக மாறியதைக் கூறாமல் ‘உனக்கு இங்கே ஒரு மாதிரி வாசனை தெரியுமா?’ எனக் கேட்கிறார். மனைவியும் ‘ஏதோ லேசா ஊதுவத்தி மாதிரி வாசனை வருது’ என்கிறார். யதார்த்தத்தை வினோதமாகக் காட்டும் முதல்படி இது. நீங்கள் எழுத்தாளரை நம்புவீர்களா? அவர் மனைவியை நம்புவீர்களா? என்பதன் பதிலில் ஒரு முடிச்சிருக்கிறது.

காஞ்சனையின், ‘சிரிப்பிலே ஒரு பயங்கரமான கவர்ச்சி இருந்தது’ என்ற காரணத்தை அடுத்து வைக்கும் எழுத்தாளர் அவள் கால்கள், ‘தரைக்குமேல் ஒரு குன்றிமணி உயரத்துக்கு அந்தரத்தில் நடமாடின’ என்றும் சில நிமிடங்களின் பின் ‘எல்லோரையும் போல் அவள் கால்களும் தரையில் பாவி நடமாடின’ என்றும் அவள் தன்முன் மாயப்பிரமை நிகழ்த்துவதாகவும் காட்டுகிறார்.

காஞ்சனை கதை கூறும்போது அவளைக் கவனிக்க என்று அமர்ந்திருந்த எழுத்தாளருக்கு தூக்கம் வருவதும் தான் படித்துக்கொண்டிருக்கும் அதேகதையை அவள் மனைவியிடம் சொல்வதாக நம்மிடம் கூறுவதும் மாயாலோகம். கனவில் பேய்ச்சிரிப்பு கேட்டல், பேய் உருவங்களுடன் பிச்சைக்காரி முகம் காணல் என்பன முடிந்தவுடன் எழுத்தாளர் மீண்டும் நம்மை இவ்வுலகிற்கு கொண்டு வருகின்றார். முதல்நாள் இரவு கூரிய நகங்கள் கொண்ட கை தன் மார்பு மீது பிறாண்ட விழிக்கிறார். கீழே செல்கிறார். பாயில் காஞ்சனை உட்கார்ந்து இருக்கிறாள். அதே விஷச் சிரிப்பு சிரித்தாள் என்றும் மறுபடியும் மாயாலோகத்துக்கு ஏற்றுக்கொள்கிறார். மறுநாள் நள்ளிரவு வரை தூங்காமலிருந்த எழுத்தாளர் மனைவியின் வீரிடலால் எழுகிறார். அவள் தன் கனவைக் கூறுகிறாள். பின் நமக்கு எழுத்தாளர் தன் கனவைக் கூறுகிறார். பின் மூன்றுநாட்கள் கழிந்து விட்டதாக நம்மை நிஜஉலகிற்கு கொண்டுவருகிறார். மூன்று நாடும் இரவில் நெடுநேரம் முழித்திருந்து பலவித கனவுகண்டு காலையில் முற்பகலில் கண் விழித்தல் எழுத்தாளருக்கு இயல்பாகிவிட்டதைக் குறிப்பால் உணர்த்துகிறார். பிச்சைக்காரியாக வந்த காஞ்சனையிடம் மனம் கலந்து பழகிய மனைவி கனவில் அவள் பேர்கூறி பிதற்றுகிறாள். எப்போதும் வரும் ஊதுவத்தி வாசனை, மனைவி அலறல், பிறகு வீட்டில் பேய் அலறல், தெருவில் நின்றவன் பேயை விரட்டி விட்டு விபூதியை எழுத்தாளரிடம்

தரல் என்பன இயல்பாயும் மாயத்தன்மையுடையனவாய் உள்ள நிகழ்வுகள். உட்கார்ந்து உட்கார்ந்து அலுத்துப்போன இரவுகளில் எழுத்தாளர் கண்ட பேய்க்கனவு தான் காஞ்சனையாக உருமாறுகிறது. வேலைக்காரி, இரவு என்ற இரண்டைப் பற்றிய மாயா யதார்த்தப் புனைவுகள் நடந்தவை கற்பனையா? பொய்யா? என்ற மயக்கம் தருகின்றன. பிச்சைக்காரி வடிவில் பேய் எழுத்தாளர் வீட்டில் நுழைதல், எழுத்தாளரும் மனைவியும் பயப்படல், பேய் ஓட்டப்படல், அதற்கு சான்றாக மனைவியின் நெற்றியில் விபூதி பூசப்படல் என்பன எழுத்தாளரின் ஆழ்மனத் தொடர்கனவுகள். தெருவில் நின்றவனின் பேச்சும் விபூதியும் பேய் இனி இல்லை என்ற தெளிவை எழுத்தாளர்க்கு தருகிறது. இவ்வகையில் எழுத்தாளரின் பேய்க்கனவு வினோதக் கதையாக, காஞ்சனையாக வெளிப்படுகிறது.

ஜி.நாகராஜனின் டெர்லின் ஷார்ட்டும் ...

‘குறத்திமுடுக்கு’ என்ற அதிகம் அறியப்படாத, குறிப்பிடத்தக்க நாவலின் ஆசிரியரான ஜி.நாகராஜன் எழுதிய சிறுகதையான ‘டெர்லின் ஷார்ட்டும் எட்டுமுழ வேட்டியும் அணிந்த மனிதர்’ என்பதில் மேஜிக்கல் ரியலிசம் பயின்றுள்ளது. தேவயானை என்ற விலைமாது தனிமையில் தற்கொலைக்கு முயல்வதாகக் கனவு காண்பதும், கதவு தட்டும் ஓசை கேட்டு மாடியிலிருந்து கீழிறங்கி வருவதும் பின் மீண்டும் கனவைத் தொடர்வதும் இயல்பாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. இக்கதையிலும் இரவும் தனிமையும் நம்மை இயல்பிலிருந்து விலக்குகின்றன. கதவு தட்டும் ஓசையைக் கனவில் கேட்டு கதவு திறந்து, வந்த ஒரு கிராக்கி தந்த ஐந்து ரூபாயைத் தன் தலையணை அடியில் வைத்து தூங்கும் வரை கதை நீள்கிறது. தேவயானை தான் கண்டது கனவு அல்ல என இறுதி வரை மறுத்தாலும் ஐந்து ரூபாய் தலையணையடியில் இல்லாதது கதையில் மாயத்தன்மையைக் கூட்டுகிறது. தான் இரவு வரவேயில்லை என்றும் நீ ஏதாச்சும் கனவு கண்டியா? என அத்தான் கூறுவதும் நம்மை இவ்வுலகுக்கு கொண்டு வருகின்றன. தேவயானை சுருக்கிட்டுக் கொண்டாளா? இல்லையா? ஆம் எனில் பேயாகாவா அத்தானுடனும் வந்தவருடனும் உரையாடினாளா? இல்லை எனில் மாடியில் அவள் கண்ட சுருக்கு வளையம் அவளைத் திகைக்க வைப்பதுடன் நம்மையும் திகைக்க வைக்கிறதே! இவ்வகையில் நாகராஜனின் சிறுகதை புதுமைப்பித்தனது கதையைவிட அதிக மாயத்தன்மை கொண்டதாய் அமைந்து திகிலை ஊட்டுகிறது.

விமலாதித்த மாமல்லனின் சிறுமி கொண்டு வந்த மலர்

அடகுக்கடை நடத்தும் சுகன்சந்த் ஜெயின், சிறுமி, ஜெயின் மகன், சிறுகுழந்தை என்ற நான்கு கதாபாத்திரங்கள் கொண்ட இக்கதையில் கடையின் உரிமையாளரான ஜெயின் அறுபத்துமூன்று வயதினர்; இரவு நெடுநேரம் தூக்கம் பிடிக்காமல் கிடந்து மறுநாளும் உறக்கமற்ற நோயினால் கனவு காண்கிறார். கடையிலே அமர்ந்து சிறுமியின் கையிலிருந்த தங்க ரோஜாமலரை விலைக்கு வாங்குவது போலக் கனவுகாண்கிறார். கனவிலேயே அதைத்தூக்கி எறிந்து விடுகிறார். கடையைத் திறப்பதும் ஓய்வுஎடுப்பதும் மீண்டும் கடையைத் திறப்பதுமான நிகழ்ச்சிக் கோர்வைகளினூடே மாயத்தன்மையைக் காட்டுகிறார். புதன்கிழமை மதியம் சிறுமியிடம் ஆயிரம் ரூபாய்க்கு பத்து பவுன் தேறும் ரோஜாமலரை வாங்குகிறார்; கீழ்டிராயரைத் திறந்து அதில் வைக்கிறார்; இரவே தங்க ரோஜா வெறும் மலரானதை உணர்கிறார்; உடல் அசதியிலேயே சிறுமியைத் தேடியலைகிறார்; மறுநாள் காலை கடையைத் திறக்கும் போது தங்கமலரைக் கண்டாலும் தூக்கமின்மையால் அனைவர் மீதும் எரிந்து விழுகிறார். தன்னை நோக்கி வந்த பேரணைக்கூடக் கொஞ்சாமல் டிராயரிலிருந்து ரோஜாமலரை வீசி எறிந்துவிடுகிறார். பின் கனத்த பேரேட்டைத் தூக்கி வைத்துக் கொண்டு கணக்கு பார்ப்பதாகக் கனவு காண்கிறார் ஜெயின். விடுபட்ட கனவின் தொடர்ச்சியால் ரோஜா மலரைப் பொய் என நினைத்து ஜெயின் வீசுகிறாரா? குழந்தை அந்த மலரைப் பார்த்து எடுக்கக் கையை நீட்டுகிறானே? என்பன மாயா உலகத்துக்கு நம்மை இட்டுச் சென்றாலும் அவரது தூக்கமின்மை, உடல்அசதி பற்றிய சிறுசிறுவரிகள் நம்மை இவ்வுலகுக்கு இழுக்கின்றன. இவ்வகையில் தேவயானை கண்ட ஐந்து ரூபாய் போலவே ஒரு சிறுமி மாயப்பிரமையால் தங்க ரோஜா தந்து ஆயிரம் ரூபாய் வாங்கிச் சென்றதாகக் கனவு காண்கிறார். மலர் தங்கமா? இல்லையா? கண்கட்டு வித்தையா? என நினைக்கும் ஜெயின் அந்தச் சிறுமியே நிஜமோ பொய்யோ? என நினைப்பதுதான் மேஜிக்கல் ரியலிசத்தின் உச்சம்.

முடிவுரை

மேஜிக்கல் ரியலிசப் புனைகதைகள், “கருப்பொருள், வடிவம், பாணி, நிலையற்ற சம்பவங்கள், வினோதமான கட்டுக்கதைசார்ந்த பீதியூட்டும் கனவுத்தன்மைகளுடன் உருவாக்கப்பட்டன. முக்கியமான ஓ முக்கியத்துவமற்ற, பயங்கரமான, ஓ முட்டாள்தனமான, சோகமான, ஓ நகைச்சுவையான தருணங்கள் இந்த எதிர்நிலைகளுக்கிடையேயான வித்தியாசங்களைக் கலைத்துப் போட்டன”. மேற்கூறிய மூன்று கதைகளிலும் கனவுகள் இடம்பெறுகின்றன. “மேஜிக்கல் ரியலிசம் என்பது ஒருவித மனோபாவம் மேஜிகல் ரியலிசக் கதைகளில் நிகழும் சம்பவங்களுக்கு தர்க்கமோ உளவியல் முடிவுகளோ இருப்பதில்லை”⁵ என்ற கூற்றுப்படி எழுத்தாளரின் சரடு நம்மைத் திகைக்க வைப்பதைச் சுவைக்க வேண்டுமேயொழிய ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கக் கூடாது.

அடிக்குறிப்புகள்

1. தமிழ்மகன் - தமிழ்ச்சிறுகதைக் களஞ்சியம் -ப.277.
2. சுரேஷ், எம்.ஜி. இஸங்கள் ஆயிரம், ப.87.
3. மேலது,
4. மு.நா, ப.89.
5. மு.நா, ப.88.

துணைநூற்பட்டியல்

1. தமிழ்மகன், தமிழ்ச்சிறுகதைக் களஞ்சியம், விகடன் பிரசுரம், சென்னை, 2013.
2. ராமகிருஷ்ணன் எஸ். (தொ.ஆ), நூறுசிறந்த சிறுகதைகள், டிஸ்கவரி பேலஸ் பதிப்பகம், சென்னை.
3. சுரேஷ், எம்.ஜி. இஸங்கள் ஆயிரம், மருதா பதிப்பகம், சென்னை, 2006.